

12 Απριλίου, 1991

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/σής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 456/88
και 486/88).

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Μαρτυρία — Για να διαταχθεί η προσκόμισή της πρέπει να είναι εύλογα σχετική προς οποιοδήποτε επίδικο θέμα ή αποδεικτική τέτοιου θέματος ώστε να μπορεί να βοηθήσει το Δικαστήριο στη συγκεκριμένη περίπτωση.

5 *Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Μαρτυρία — Δεν διατάσσεται η προσκόμισή της αν είναι αόριστη, γενικής φύσεως και χωρίς κανένα συσχετισμό με την υπόθεση.*

10 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Ο περί Δημοσίων Υπαλλήλων Νόμος του 1990 (Ν. 1/90) — Άρθρο 67 — Απαιτείται άδεια από την αρμόδια αρχή για να δοθεί μαρτυρία από δημόσιο υπάλληλο σχετικά με θέμα που αναφέρεται στα καθήκοντά του.*

Στην υπόθεση αυτή εξετάστηκε αίτηση του αιτητή με την οποία ζήτησε:

15 (α) την έκδοση διατάγματος του Δικαστηρίου που να τροποποιούσε προγενέστερες οδηγίες του ώστε με νέες οδηγίες να επιτρεπόταν η έκδοση μαρτυρικών κλήσεων σε όσους ήθελε κληθούν για μαρτυρία και,

20 (β) διαταγή του Δικαστηρίου με την οποία να καλούνταν ενώπιόν του προς μαρτυρία δημόσιοι υπάλληλοι που ο αιτητής θεωρούσε αναγκαίο να δώσουν σχετική μαρτυρία αναφορικά με τον τρόπο σύνταξης των εμπιστευτικών εκθέσεων.

Ο αιτητής πρόεβη στην αίτησή του με την αιτιολογία ότι η κα-

ταχώρηση ενόρκων δηλώσεων σύμφωνα με τις προγενέστερες οδηγίες του Δικαστηρίου δεν κατέστη δυνατή διότι ο Γενικός Εισαγγελέας δεν χορήγησε τη σχετική άδεια.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση, αποφάσισε ότι:

5

(1) Η άρνηση του Γενικού Εισαγγελέα να χορηγήσει την σχετική άδεια οφειλόταν στην από μέρους του κρίση ότι δεν τηρήθηκε η διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 67(2) του περί Δημοσίων Υπαλλήλων Νόμου του 1990 (Ν. 1/90) και συνεπώς η αίτηση προς αυτόν ήταν πρόωρη καθότι σύμφωνα με το άρθρο 67(2) του εν λόγω νόμου προβλέπεται όπως ζητηθεί άδεια αρχικά από την αρμόδια αρχή. Συνεπώς δεν στοιχειοθετείται ούτε καν άρνηση του Γενικού Εισαγγελέα.

10

(2) Η εξεταζόμενη αίτηση του αιτητή και η ένορκη δήλωση που την συνόδευε δεν αναφερόταν σε συγκεκριμένους μάρτυρες ή μαρτυρία ούτε στο συγκεκριμένο θέμα στο οποίο αναφερόταν η μαρτυρία που θα προσαγόταν.

15

(3) Με βάση τις αρχές της σχετικής νομολογίας η επιδιωκόμενη μαρτυρία δεν μπορούσε να αποδείξει την ύπαρξη του ισχυριζόμενου αλλότριου σκοπού ή δίωξης του αιτητή διότι είναι αόριστη, γενικής φύσεως, χωρίς κανένα συσχετισμό με την υπόθεση και δεν είναι εύλογα σχετική προς οποιοδήποτε επίδοχο θέμα ή αποδεικτική τέτοιου θέματος ώστε να μπορεί να βοηθήσει το Δικαστήριο στη συγκεκριμένη περίπτωση.

20

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ζαβρός ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 779/87, εκδόθηκε στις 26.1.1989)

Σταύρου ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 317.

Αίτηση.

30

Αίτηση για διάταγμα του Δικαστηρίου που να τροποποιεί τις οδηγίες ημερομηνίας 21.3.90 ώστε με νέες οδηγίες να επιτραπεί η έκδοση μαρτυρικών κλήσεων σε όσους ήθελε κληθούν για μαρτυρία και διαταγή του Δικαστηρίου με την οποία να κληθούν ενώπιόν του προς μαρτυρία δημόσιοι υπάλληλοι που ο αιτητής θεωρεί αναγκαίο να δώσουν μαρτυρία περί του τρόπου σύνταξης των εμπιστευτικών εκθέσεων.

35

Α.Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές.

Α. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Λ. Παπαφιλίππου, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

5 Ο Δικαστής κ. Χατζητσαγγάρης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ: Με την παρούσα αίτηση ο αιτητής ζητά,

10 "(α) Διάταγμα του Δικαστηρίου που να τροποποιεί τις οδηγίες ημερομ. 21.3.90 ώστε με νέες οδηγίες να επιτρέψει η έκδοση μαρτυρικών κλήσεων σ' όσους ήθελε κληθούν για μαρτυρία.

15 (β) Διαταγή του Δικαστηρίου με την οποία να κληθούν ενώπιόν του προς μαρτυρία δημόσιοι υπάλληλοι που ο αιτητής θεωρεί αναγκαίο να δώσουν σχετική μαρτυρία περί τον τρόπο σύνταξης των εμπιστευτικών εκθέσεων."

20 Ο αιτητής αιτιολογεί την αίτηση του με βάση το ότι η καταχώρηση ενόρκων δηλώσεων σύμφωνα με τις οδηγίες του Δικαστηρίου ημερ. 21.3.1990 δεν κατέστη δυνατή διότι ο Γενικός Εισαγγελέας δεν χορήγησε την σχετική άδεια.

Τόσο οι καθ' ων η αίτηση όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος καταχώρησαν ένσταση στην αίτηση αυτή, και στη συνέχεια η αίτηση προχώρησε σε ακρόαση.

25 Στη διάρκεια της ακρόασης κατατέθηκε σαν τεκμήριο επιστολή του Γενικού Εισαγγελέα ημερ. 19.3.1990, σε απάντηση επιστολής του Ανδρέα Θεμιστοκλέους, Ανώτερου Γραμματειακού Λειτουργού στο γραφείο προγραμματισμού ημερ. 13.3.1990. Με την επιστολή του αυτή ο κ. Θεμιστοκλέους ανέφερε ότι του είχε ζητηθεί από τους δικηγόρους του αιτητή να προβεί σε ένορκη δήλωση σχετικά με
30 τη διαδικασία συμπλήρωσης των εμπιστευτικών εκθέσεων

στο γραφείο προγραμματισμού. Ο κ. Θεμιστοκλέους ζήτησε άδεια από τον Γενικό Εισαγγελέα να καταχωρήσει σχετική ένορκη δήλωση. Ο Γενικός Εισαγγελέας με την επιστολή του τεκμήριο Χ, παρατήρησε ότι δεν τηρήθηκε η διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 67(2) του νόμου 1/90 και θεώρησε την αίτηση πρόωγη με την παρατήρηση ότι στο μεταξύ δεν μπορούσε να καταχωρηθεί ένορκη δήλωση. 5

Το άρθρο 67 του νόμου 1/90 προνοεί τα ακόλουθα:

"67(1) Κάθε γραπτή ή προφορική πληροφορία που περιέχεται σε γνώση δημόσιου υπάλληλου κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του είναι εμπιστευτική και απαγορεύεται να κοινοποιηθεί σε οποιοδήποτε πρόσωπο, παρά μόνο για την πρόβουσα εκτέλεση υπηρεσιακού καθήκοντος ή ύστερα από ρητή εντολή της αρμόδιας αρχής. 10 15

(2) Τηρουμένων των διατάξεων οποιοδήποτε άλλου νόμου, όταν επιδοθεί σε δημόσιο υπάλληλο κλήση για να δώσει μαρτυρία πάνω σε θέμα που αναφέρεται στην εκτέλεση των καθηκόντων του ή για να προσάξει επίσημο έγγραφο που είναι στη φύλαξή του, ο υπάλληλος αναφέρει το ζήτημα στην αρμόδια αρχή για λήψη απόφασης κατά πόσο η μαρτυρία αυτή ή η προσαγωγή του ζητούμενου εγγράφου αντίκειται προς το δημόσιο συμφέρον, οπότε η αρμόδια αρχή, αφού συμβουλευθεί το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, αποφασίζει ανάλογα πάνω στο ζήτημα. 20 25

(3) Κανένας υπάλληλος δεν επιτρέπεται να δώσει τεχνική ή επιστημονική συμβουλή σε οποιοδήποτε πρόσωπο χωρίς την άδεια της αρμόδιας αρχής, παρά μόνο για εκτέλεση υπηρεσιακού καθήκοντος." 30

Στο στάδιο αυτό θέλω να παρατηρήσω ότι η αίτηση και η ένορκη δήλωση που την συνοδεύει δεν αναφέρεται σε συγκεκριμένους μάρτυρες ή μαρτυρία, ή στο συγκεκριμένο θέμα στο οποίο θα αναφερθεί η προσαχθείσόμενη μαρτυ- 35

5 ρία. Σημειώνω ότι η αίτηση, αναφέρεται γενικά στην άδεια για έκδοση μαρτυρικών κλήσεων σε όσους ήθελαν κληθεί για μαρτυρία, η μόνη δε λεπτομερέστερη αναφορά της είναι στην κλήση δημοσίων υπαλλήλων που ο αιτητής θεωρεί αναγκαίο να δώσουν σχετική μαρτυρία για τον τρόπο σύνταξης των εμπιστευτικών εκθέσεων.

10 Η μόνη συγκεκριμένη αναφορά που γίνεται στις γραπτές αγορεύσεις του αιτητή αναφορικά με το πιο πάνω θέμα είναι στην παράγραφο 5 της απάντησης όπου αναφέρεται ότι από το 1981 οι εμπιστευτικές εκθέσεις ετοιμάζονται την ίδια μέρα από τους αξιολογούντες και τον προσυπογράφοντα γεγονός που συμβαίνει διότι οι αξιολογούντες διαβουλεύονται με τον προσυπογράφοντα πριν οριστικοποιήσουν τις απόψεις των.

15 Ο δικηγόρος του αιτητή επικαλείται σαν λόγο για παραχώρηση της αιτούμενης άδειας την απόδειξη αλλότριου σκοπού, ή συγκαλυμμένης δίωξης του αιτητή.

20 Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση αρ. 779/87 Νίκος Ζαβρού ν. Δημοκρατίας που δόθηκε στις 26.1.1989 που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί εξετάστηκε το θέμα της άσκησης των εξουσιών του δικαστηρίου να εκδίδει οδηγίες για την προσαγωγή μαρτυρίας. Στην πιο πάνω υπόθεση στις σελίδες 10-11 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου κ. Α. Λοϊζου είπε τα ακόλουθα:

25 "Το θέμα της αποδοχής μαρτυρίας από το Δικαστήριο τούτο στην Αναθεωρητική του Δικαιοδοσία διέπεται από τις αρχές που βρίσκονται στην υπόθεση Κυριακίδης ν. Της Δημοκρατίας 1 Α.Α.Σ.Δ. 66 στη σελ. 69 όπου το Δικαστήριο επέστησε την προσοχή των διαδικασιών στο γεγονός ότι ένας από τους καθοδηγητικούς παράγοντες που θα ακολουθούνται στην εξέταση της αποδοχής οιασδήποτε μαρτυρίας είναι κατά πόσο τέτοια μαρτυρία είναι εύλογα σχετική προς οιονδήποτε επίδικο θέμα και αποδεικτική οιονδήποτε επίδικου θέματος ενώπιον του Δικαστηρίου και μπορεί ή όχι να βοηθήσει το Δικαστήριο στην απονομή δικαιοσύνης στη συγκε-

κρυμμένη περίπτωση σύμφωνα με τη δικαιοδοσία του.

Οι αρχές αυτές υιοθετήθηκαν στην υπόθεση *Κωνσταντινίδης ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1982) 3 Α.Α.Δ. 387, όπου στη σελ. 389 παρατίθεται επί λέξει η παράγραφος που περιέχει τις πιο πάνω αρχές.

5

Αξίζει δε να τονισθεί εδώ ότι η αποδοχή μαρτυρίας πρέπει όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Λαμπράκη* (άνωθι) να είναι σχετική με την εγκυρότητα της επίδικης απόφασης."

Στην ίδια υπόθεση το Δικαστήριο αρνήθηκε να επιτρέψει μαρτυρία αναφορικά με το επίδικο θέμα αναφέροντας στη σελίδα 7 τα ακόλουθα:

10

"Οι επιστολές του αιτητή ημερομηνίας 23 Φεβρουαρίου 1984 (Παράρτημα 3) και 20 Αυγούστου 1987 (Παράρτημα 10) ήταν ενώπιο της Επιτροπής. Το περιεχόμενό τους είναι σαφές και συγκεκριμένο και επομένως το Δικαστήριο δεν πρέπει να επιτρέψει την προσαγωγή προφορικής ή άλλης μαρτυρίας για σκοπούς ερμηνείας τους, αλλά το ίδιο το Δικαστήριο να προχωρήσει στην ερμηνεία τους. Περιπλέον η ένορκη δήλωση του αιτητή, ημερομηνίας 16 Νοεμβρίου 1987 δεν σχετίζεται με την αιτούμενη θεραπεία ούτε και στηρίζεται σε οποιοδήποτε νομικό λόγο θεραπείας που περιέχεται στην προσφυγή."

15

20

Σημειώνω επίσης ότι η υπόθεση *Ζαβρού* εφαρμόστηκε στην υπόθεση *Σταύρου Σταύρου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 317.

25

Εξετάζοντας την παρούσα αίτηση είμαι της γνώμης ότι πρέπει να απορριφθεί για τους ακόλουθους λόγους:

1. Η μαρτυρία που επιδιώκεται να προσκομιστεί είναι αόριστη, γενικής φύσεως και χωρίς κανένα συσχετισμό με την υπόθεση.

30

2. Η μαρτυρία αυτή σύμφωνα με την αρχή που καθιερώθηκε στην υπόθεση Ζαβρού δεν είναι εύλογη σχετικά προς οποιοδήποτε επίδικο θέμα ή αποδεικτική τέτοιου θέματος ώστε να μπορεί να βοηθήσει το Δικαστήριο στη συγκεκριμένη περίπτωση.

5

3. Ως εκ του γενικού και αόριστου χαρακτήρα της επιδιωκόμενης μαρτυρίας που δεν την καθιστά εύλογα σχετική με τη συγκεκριμένη περίπτωση, προκύπτει ότι η επιδιωκόμενη μαρτυρία δεν μπορεί να αποδείξει την ύπαρξη του ισχυριζόμενου αλλότριου σκοπού ή δίωξης του αιτητή.

10

4. Ο ισχυρισμός του αιτητή ότι ο Γενικός Εισαγγελέας αρνήθηκε να επιτρέψει να δοθεί μαρτυρία δεν ευσταθεί καθότι ο Γενικός Εισαγγελέας απλώς διαπίστωσε το πρόωρο της σχετικής αίτησης.

15

Για τους πιο πάνω λόγους η αίτηση απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.